

Įstatymas netenka galios 2020-07-01:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-3068](#), 2020-06-23, paskelbta TAR 2020-06-29, i. k. 2020-14343

Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo prevencijos įstatymas

Suvestinė redakcija nuo 2003-05-01 iki 2020-06-30

Įstatymas paskelbtas: Žin. 1997, Nr. [69-1731](#), i. k. 0971010ISTAVIII-353

Nauja redakcija nuo 2001-07-11:

Nr. [IX-392](#), 2001-06-26, Žin. 2001, Nr. 60-2138 (2001-07-11), i. k. 1011010ISTA00IX-392

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO UŽKARDYMO
Į S T A T Y M A S**

1997 m. liepos 1 d. Nr. VIII-353
Vilnius

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato organizuoto nusikalstamumo užkardymo priemonės, jų taikymo principus, pagrindus, skyrimo tvarką.

2 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo prevencinių poveikio priemonių taikymo principai

Organizuoto nusikalstamumo prevencinės poveikio priemonės (toliau – prevencinės poveikio priemonės) taikomos laikantis teisėtumo, asmens teisių ir laisvių apsaugos, humaniškumo principų, taip pat įtikinėjimo bei prievartos derinimo principo.

3 straipsnis. Prevencinės poveikio priemonės

Jeigu yra šio įstatymo 4 straipsnyje numatyti pagrindai, gali būti taikomos prevencinės poveikio priemonės:

- 1) oficialus perspėjimas;
- 2) teismo įpareigojimai.

4 straipsnis. Prevencinių poveikio priemonių taikymo pagrindai

Šio įstatymo 3 straipsnyje numatytos prevencinės poveikio priemonės gali būti taikomos asmenims, jei iš įstatymų nustatyta tvarka gautų duomenų apie šių asmenų ryšius su organizuotomis grupėmis, nusikalstamais susivienijimais ar jų nariais yra pakankamas pagrindas manyti, kad šie asmenys gali daryti sunkius ar labai sunkius nusikaltimus ir prevencinės poveikio priemonės reikia taikyti siekiant garantuoti visuomenės bei valstybės saugumą, užtikrinti viešąją tvarką, asmenų teises ir laisves.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1486](#), 2003-04-03, Žin., 2003, Nr. 38-1731 (2003-04-24), i. k. 1031010ISTA0IX-1486

**ANTRASIS SKIRSNIS
OFICIALUS PERSPĖJIMAS**

5 straipsnis. Oficialaus perspėjimo sąvoka

Oficialus perspėjimas – tai įgalioto policijos pareigūno rašytinis reikalavimas asmeniui būtinai laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir įstatymų, nevaržyti kitų žmonių teisių ir laisvių, nedaryti teisės pažeidimų ir supažindinimas su galimomis teisinėmis pasekmėmis.

6 straipsnis. Oficialaus perspėjimo pareiškimo tvarka ir pasekmės

1. Policijos įstaigos vadovas arba jį pavaduojantis policijos pareigūnas, atsižvelgdamas į šio įstatymo 4 straipsnyje nurodytus duomenis, įgalioja policijos pareigūną pareikšti asmeniui oficialų perspėjimą.
2. Įgaliotas policijos pareigūnas, vykdydamas sprendimą dėl oficialaus perspėjimo taikymo, turi teisę iškviesti asmenį į policijos įstaigą.
3. Sprendimas dėl oficialaus perspėjimo taikymo asmeniui įforminamas raštišku nutarimu. Nutarimą patvirtina policijos įstaigos vadovas.
4. Oficialus perspėjimas pateikiamas asmeniui susipažinti ir pasirašyti.
5. Asmeniui turi būti įteiktas oficialaus perspėjimo nuorašas.
6. Jei asmuo, kuriam pritaikytas oficialus perspėjimas, nesilaiko šio perspėjimo reikalavimų, policijos įstaigos vadovas arba jį pavaduojantis policijos pareigūnas gali įgalioti policijos pareigūną spręsti, ar prašyti teismo skirti tokiam asmeniui teismo įpareigojimus.

TREČIASIS SKIRSNIS TEISMO ĮPAREIGOJIMAI

7 straipsnis. Teismo įpareigojimų skyrimo tvarka

1. Įgaliotas policijos pareigūnas, vykdydamas policijos įstaigos vadovo arba jį pavaduojančio policijos pareigūno pavedimą pagal šio įstatymo 6 straipsnio 6 dalį, privalo asmenį iškviesti atvykti į policijos įstaigą ir apklausti apie aplinkybes, dėl kurių galima kreiptis į teismą ir skirti teismo įpareigojimus.
2. Įgaliotas policijos pareigūnas, apklausęs asmenį, apie apklausos rezultatus informuoja policijos įstaigos vadovą arba jį pavaduojantį policijos pareigūną. Policijos įstaigos vadovas arba jį pavaduojantis policijos pareigūnas, atsižvelgdamas į apklausos rezultatus, gali įgalioti policijos pareigūną surašyti motyvuotą teikimą teismui, kad skirtų teismo įpareigojimus.
3. Teikime skirti asmeniui teismo įpareigojimus nurodoma:
 - 1) įgalioto policijos pareigūno, surašiusio motyvuotą teikimą, pavardė ir pareigos;
 - 2) asmens, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, darbo (užsiėmimo) pobūdis, pagrindinis pajamų šaltinis, šeiminių padėtis;
 - 3) motyvai, kuriais grindžiama būtinybė taikyti teismo įpareigojimus;
 - 4) siūlomų skirti įpareigojimų rūšys, trukmė bei sąlygos;
 - 5) prie teikimo pridedami dokumentai apie asmens veiklos pavojaus bei kiti dokumentai, reikšmingi sprendžiant klausimą dėl teismo įpareigojimų skyrimo.
4. Motyvuotą teikimą skirti teismo įpareigojimus nagrinėja ir sprendžia vienas apylinkės ar apygardos teismo teisėjas dalyvaujant asmeniui, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, ir įgaliotam policijos pareigūnui. Teisme sprendžiant teismo įpareigojimų skyrimo klausimą gali dalyvauti advokatas.
5. Teismas gautą teikimą skirti asmeniui teismo įpareigojimus išnagrinėja ne vėliau kaip per 48 valandas. Išklausęs paaiškinimus ir susipažinęs su medžiaga, teisėjas priima sprendimą skirti asmeniui teismo įpareigojimus arba motyvuotai atsisako juos skirti.
6. Asmuo, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, turi teisę duoti teisėjui paaiškinimus bei susipažinti su teismui pateikta medžiaga. Su įstatymų nustatyta tvarka įslaptinta informacija, taip pat su kita medžiaga, kurios atskleidimas yra ribotas, asmuo, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, turi teisę susipažinti Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo bei kitų teisės aktų nustatyta tvarka.
7. Teismo įpareigojimai gali būti skiriami 1–6 mėnesių laikotarpiui. Jeigu yra pagrindas, paskirti teismo įpareigojimai vieną kartą gali būti pratęsti dar 3 mėnesiams. Pratęsimo klausimas

sprendžiamas bei sprendimai dėl įpareigojimų paskyrimo ar nepaskyrimo apskundžiami šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

8. Asmuo, kuriam buvo paskirti teismo įpareigojimai, pats ar per savo advokatą, taip pat įgaliotas policijos pareigūnas turi teisę apskųsti teisėjo sprendimą aukštesniam teismui: apylinkės teismo teisėjo – apygardos teismui, apygardos teismo teisėjo – Lietuvos apeliaciniam teismui. Skundai paduodami per 3 dienas nuo teisėjo sprendimo priėmimo dienos.

9. Apskundęs teismo sprendimą skirti teismo įpareigojimus, asmuo privalo laikytis įpareigojimų sąlygų iki galutinio sprendimo priėmimo.

10. Aukštesniojo teismo sprendimas turi būti priimtas ne vėliau kaip per 7 dienas nuo skundo gavimo dienos. Aukštesniojo teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

8 straipsnis. Teismo įpareigojimų rūšys

1. Teismas gali skirti asmeniui vieną ar kelis iš šių įpareigojimų:

1) nepalaikyti ryšio su konkrečiai išvardytais asmenimis tiesiogiai, per kitus asmenis, techninėmis ar kitomis priemonėmis;

2) nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be vykdančio priežiūrą įgalioto policijos pareigūno sutikimo ir nustatyto laiku būti gyvenamojoje vietoje;

3) nesilankyti nurodytose vietose.

2. Skirdamas teismo įpareigojimus, teismas nustato įpareigojimų trukmę.

9 straipsnis. Teismo įpareigojimų vykdymo kontrolė

Teismo paskirtų įpareigojimų vykdymą kontroliuoja policijos įstaigos.

10 straipsnis. Teismo įpareigojimų nevykdymo pasekmės

Asmuo, pažeidęs teismo nustatytus įpareigojimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-392](#), 2001-06-26, Žin., 2001, Nr. 60-2138 (2001-07-11), i. k. 1011010ISTA00IX-392

Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymo pakeitimo įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1486](#), 2003-04-03, Žin., 2003, Nr. 38-1731 (2003-04-24), i. k. 1031010ISTA0IX-1486

Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymas